

[Landbrugsministeren.]

og for Landbrugets ulykkelige Stilling, fordi det i Aarene 1920—22 forøgede Statens Udgifter saa mægtigt. Ja, det er jo muligt, at Venstre har noget at bebrejde sig i den Henseende. Men det gik for Staten, som det gik for alle, ogsaa for private, i disse Inflationsaar, hvor Kronen faldt, at Udgifterne selvsagt maatte stige i Tal, nominelt, ligesom det ogsaa burde være en Selvfølge, at nu, da Kronen er steget til Pari, maa Tallene ned igen. Det er jo muligt, at vi indenfor Venstre har Fejl paa vor Samvittighed. Men hvis det er det ærede Medlems Mening at ville rette Bebrejdelser mod Venstre i den Henseende, vilde jeg have sat Pris paa, at han vilde have oplyst, hvilke af disse Forslag det konservative Folkeparti stemte imod. Det har nemlig sin Interesse, at man, naar man vil rette Angreb paa et Parti, selv staar saaledes, at man har fast Grund under Fødderne i den vedkommende Henseende.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen spurgte mig om Akkordudvalgenes Virksomhed, og om der kunde gives Oplysning om, i hvor stor Udstrækning de havde været taget i Brug. Jeg maa beklage, at jeg ikke har haft Lejlighed til siden i Gaar at indhente disse Oplysninger; jeg tror ikke, de foreligger færdige, men jeg skal drage Omsorg for, at der gennem Justitsministeriet — under hvilket disse Akkordudvalg jo sorterer — i saa stor Udstrækning som muligt bliver skaffet Oplysninger til Veje, som da kan forelægges det Udvalg, der formentlig vil blive nedsat. Det ærede Medlem spurgte mig ogsaa, om Rentefoden vilde blive fastholdt, selv om Renten senere skulde falde. Jeg vil dertil svare: Ja, det er Hensigten, at Renten skal blive liggende, baade i det Tilfælde, som her er nævnt, at Renten falder, men ogsaa hvis den skulde stige senere. Jeg tænker mig Forholdet saaledes, at Statens Kriselaanefond laaner et vist Beløb, og saa maa alle de, der nyder godt af dette Beløb, svare den Rente, de har forpligtet sig til; hvis der saa senere bliver Brug for flere Midler, og der optages et nyt Beløb, vil der blive sat en Rentefod for dette. Jeg mener, at Hovedregelen maa være denne, at Statens Kriselaanefond hverken taber eller tjener ved den Laaneverksomhed, her er Tale om.

Endelig udtalte det ærede Medlem, at det vilde være ønskeligt, om det fremgik af Lovforslaget om Driftslaaneforeninger, at ogsaa Brugere af Jord, altsaa Forpagtere, kunde være berettigede til at indtræde i disse Driftslaaneforeninger. Jeg har, alle-

rede før det ærede Medlem talte, faaet Henvendelser ude fra Landet, der gaar ud paa det samme — det viser dog, at der er nogen Interesse for Lovforslagene —, og jeg skal til det ærede Medlem sige, at jeg er meget villig til i det kommende Udvalg at medvirke til, at der kommer en Ændring ind, saaledes at det bliver ganske klart, at Lovforslaget ikke blot gælder Ejere, men ogsaa Brugere af Jord. Jeg paaskønner i øvrigt, at det ærede Medlem udtalte Tilslutning til og Ønske om, at Forslagene kunde blive gennemført, maaske med visse Ændringer, men saadanne Ændringer er jeg selvfølgelig villig til nærmere at drøfte.

Det ærede Medlem Hr. Olav Olsen mente, det var en Fejl i Akkordforslaget, at det kun gav Hjælp til dem, der kunde stille Kaution. Jeg har allerede omtalt dette Forhold, men jeg tror nu ikke, at det vil blive saa vanskeligt, naar der er en rimelig Kautionsordning, hvor Folk kender Forholdene og har Tillid til den paagældende Skyldner. Men den Udvej, som det ærede Medlem antydede, nemlig at dele de 10 Mill. Kr. i 5 plus 5 og saa uddele de 5 Mill. Kr. efter de Regler, der er foreslaaet — jeg ved ikke om af det radikale Venstre eller af Socialdemokratiet —, og lade de andre 5 Mill. Kr. blive anvendt efter Regeringens Regel, det vil jeg anse for en højst uheldig, ja, for en uigennemførlig Ordning. For det, at de 5 Mill. Kr. stilles til Raadighed paa den Maade, at Staten ingen Sikkerhed forlanger, men gaar ind for $\frac{2}{3}$ af Risikoen og i øvrigt ikke har nogen absolut Sikkerhed for den sidste Trediedel, det vilde selvfølgelig medføre, at det blev disse 5 Mill. Kr., man vilde have — det er de letteste at faa fat i —, og som Følge deraf vilde disse 5 Mill. Kr. være ganske utilstrækkelige, i endnu højere Grad end de 50 Mill. Kr., man har stillet Forslag om. De andre 5 Mill. Kr. er der ingen, der vil have, og saa kunde de Herrer sige: Dér kan man se, Landbrugsministerens Millioner er der ingen, der har Brug for; og det kan ogsaa godt være, men derfor vil jeg heller ikke have dem, ud i den Konkurrence, men holde dem for sig selv og sige: saadan og saadan er Betingelserne. Saa kan der maaske alligevel blive Brug for dem. Men hvis man stiller en saadan Konkurrence op, saa kan de ikke klare sig, dertil er de Betingelser, jeg stiller, for lidt umiddelbart tiltalende i Sammenligning med, hvad de Herrer fra anden Side mener at kunne bringe i Forslag.

Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen spurgte mig, om Arvefæsteydere kan danne Driftslaaneforeninger. Ja, lige saa fuldt